

Research Paper

Prediction of Professional Athletes' Socio-Emotional Competence Based on the Dark Triad Traits and Distress Tolerance: The Mediating Role of Ego Resilience

*Nina Shahinnia¹, Yasaman Amiri², Sadegh Khodamoradi³

1.M.A. in Clinical Psychology, Faculty of Social Sciences and Psychology, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran

2. M.A. in General Psychology, Faculty of Psychology and Education, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

3. Department of Psychology, Faculty of Social Sciences and Psychology, Islamic Azad University, South Tehran Branch, Tehran, Iran

Received:
21 Feb 2025

Accepted:
25 Mar 2025

Available Online:
14 May 2025

Keywords:
Sociol-
Emotional
Competence,
DarkTriad
Traits, Distress
Tolerance, Ego
Resilience

ABSTRACT:

Introduction: The present study aimed to examine whether there is a significant relationship between the Dark Triad personality traits and distress tolerance with athletes' emotional-social competence. Furthermore, it sought to determine whether ego strength serves as a mediating variable in this relationship

Methods: This study employed a descriptive-correlational design within the framework of structural equation modeling (SEM). The statistical population included all male and female professional athletes in both individual and team sports in Tehran during the year 2024. A total of 400 athletes were selected using purposive and convenience sampling methods.

The instruments used in this study included the Social-Emotional Competence Questionnaire (SECQ), the Short Dark Triad (SD3), the Distress Tolerance Scale (DTS), and the Psychological Inventory of Ego Strengths (PIES). Data analysis was performed using SPSS version 27 and AMOS version 26.

Results: The findings indicated that both distress tolerance and the Dark Triad personality traits exerted indirect effects on athletes' emotional-social competence. Specifically, distress tolerance had a positive influence on ego strength, whereas the Dark Triad traits had a negative impact on ego strength. Ultimately, these changes in ego strength significantly affected the level of emotional-social competence among the athletes. These results highlight the critical role of ego strength as a key mediating variable linking personality traits to emotional-social abilities.

Conclusion: Enhancing distress tolerance, teaching strategies to increase ego strength, and reducing tendencies toward negative personality traits can serve as effective approaches for improving athletes' emotional-social functioning. Given that success in professional sports requires not only physical abilities but also interpersonal skills, resilience, and emotional regulation, it is recommended that **emotional-social competence** be integrated as an essential component of training and support programs within the athletic context

مقاله پژوهشی:

پیش‌بینی شایستگی هیجانی ورزشکاران حرفه‌ای براساس سه‌گانه تاریک شخصیت و تحمل پریشانی با توجه به نقش میانجی استحکام من

*نینا شاهین‌نیا^۱، یاسمن امیری^۲، صادق خدامرادی^۳

۱. کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم اجتماعی و روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

۲. کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

۳. گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی و روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران جنوب، تهران، ایران

چکیده:

مقدمه: هدف پژوهش حاضر، بررسی آن بود که آیا بین سه‌گانه تاریک شخصیت و تحمل پریشانی با شایستگی هیجانی - اجتماعی ورزشکاران رابطه معناداری وجود دارد؟ و دوم، آیا استحکام من می‌تواند در این رابطه نقش میانجی ایفا کند؟

روش: پژوهش از نوع توصیفی-همبستگی و در قالب الگوی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری شامل کلیه ورزشکاران حرفه‌ای مرد و زن در رشته‌های تیمی و انفرادی شهر تهران در سال ۱۴۰۳ بود. ۴۰۰ نفر از ورزشکاران به روش نمونه‌گیری در دسترس و هدفمند انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه‌های شایستگی هیجانی-اجتماعی (SECQ)، پرسشنامه سه‌گانه تاریک شخصیت (SD3)، پرسشنامه تحمل پریشانی (DTS) و پرسشنامه استحکام من (PIES) بود. تحلیل داده‌ها با نرم‌افزارهای SPSS-27 و AMOS-26 انجام شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که هر دو متغیر تحمل پریشانی و سه‌گانه تاریک شخصیت، به‌طور غیرمستقیم بر شایستگی هیجانی-اجتماعی اثرگذارند؛ با این تفاوت که تحمل پریشانی با ضریب مثبت و سه‌گانه تاریک شخصیت با ضریب منفی بر استحکام من تأثیر گذاشته‌اند، و در نهایت این تغییرات بر میزان شایستگی هیجانی-اجتماعی ورزشکاران مؤثر بوده است. این یافته‌ها اهمیت استحکام من را به‌عنوان یک متغیر واسطه‌ای کلیدی در پیوند ویژگی‌های شخصیتی با توانمندی‌های هیجانی-اجتماعی مورد تأکید قرار می‌دهند. **نتیجه‌گیری:** تقویت تحمل پریشانی، آموزش راهبردهای افزایش استحکام من، و کاهش گرایش به ویژگی‌های منفی شخصیت، می‌تواند راهکارهای مؤثری برای بهبود عملکرد هیجانی-اجتماعی ورزشکاران باشند. با توجه به اینکه موفقیت در ورزش حرفه‌ای، علاوه بر توانایی‌های جسمانی، مستلزم مهارت‌های بین‌فردی، تاب‌آوری و تنظیم هیجانی است، پیشنهاد می‌شود شایستگی هیجانی-اجتماعی به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از برنامه‌های آموزشی و حمایتی در ورزش مد نظر قرار گیرد.

تاریخ دریافت:

۱۴۰۳ اسفند ۰۳

تاریخ پذیرش:

۱۴۰۴ فروردین ۰۶

تاریخ انتشار:

۱۴۰۴ اردیبهشت ۲۵

کلید واژه‌ها:

شایستگی هیجانی -

اجتماعی، سه‌گانه تاریک

شخصیت، تحمل

پریشانی، استحکام من

*نویسنده مسئول: نینا شاهین‌نیا

پست الکترونیکی: shahinnia.nina@gmail.com

مقدمه:

ورزشکاران از پویاترین و سالم‌ترین اعضای هر جامعه محسوب می‌شوند و نقش مهمی در ارتقاء موفقیت، رشد و ثبات اجتماعی ایفا می‌کنند (گرون و همکاران، ۱۹۸۶). در این میان، سلامت روانی و هیجانی آنان نه تنها بر عملکرد ورزشی تأثیرگذار است، بلکه کیفیت زندگی، رضایت شخصی و تعاملات بین فردی آن‌ها را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد (موسوی و همکاران، ۱۳۹۷). با توجه به اینکه ورزشکاران در مسیر رسیدن به موفقیت، با فشارهایی نظیر ترس از شکست، احساس ناکارآمدی، رقابت‌های فشرده و ارزیابی‌های اجتماعی مواجه هستند، احتمال تجربه استرس‌های روانی و ناپایداری هیجانی در آن‌ها افزایش می‌یابد (چرچ، ۲۰۱۰).

در همین راستا، شواهد پژوهشی نشان می‌دهد که ورزشکاران موفق در مقایسه با همتایان خود که به موفقیت مد نظر نمی‌رسند و نیز افراد غیرورزشکار، از ثبات هیجانی و خلقی متناسب‌تری برخوردارند (کر و کاکس، ۱۹۹۲)، که این امر می‌تواند یکی از عوامل کلیدی موفقیت آنان باشد. از این رو، شایستگی هیجانی-اجتماعی می‌تواند به عنوان یکی از مؤلفه‌های بنیادین در توانمندسازی ورزشکاران برای مقابله با فشارهای روانی و ارتقاء عملکرد مطرح می‌شود.

شایستگی هیجانی-اجتماعی^۱ به معنای توانایی درک هیجانات خود و دیگران، تنظیم احساسات و حفظ تمرکز و توجه است (دنهام، ۲۰۱۲) و شامل پنج بُعد اساسی: خودآگاهی^۲، آگاهی اجتماعی^۳، خودمدیریتی^۴، مدیریت روابط^۵ و تصمیم‌گیری مسئولانه^۶ می‌شود (کولینو و همکاران، ۲۰۱۵). ورزشکارانی که از این قابلیت‌ها بهره‌مندند، در مواجهه با موقعیت‌های تنش‌زا واکنش‌های کارآمدتری از خود نشان می‌دهند و در کنترل هیجانات منفی، بروز احساسات مثبت و ایجاد تعاملات سازنده، عملکرد بهتری دارند (انیولا، ۲۰۰۷).

افزون بر این، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که شایستگی هیجانی-اجتماعی با بهزیستی روان‌شناختی^۷ رابطه‌ای مثبت دارد و می‌تواند نقش حفاظتی

در برابر آسیب‌های روانی ایفا کند، چراکه موجب افزایش سازگاری روانی، کاهش اضطراب و تقویت نگرش‌های مثبت می‌شود (مکرم و همکاران، ۱۳۹۹). در تأیید این دیدگاه، موسوی و همکاران (۱۳۹۷) نیز به این نتیجه رسیدند که سلامت روانی ورزشکاران صرفاً وابسته به آمادگی‌های فیزیکی نیست، بلکه تا حد زیادی متأثر از ظرفیت‌های روان‌شناختی و شایستگی هیجانی-اجتماعی آن‌هاست. این یافته نشان می‌دهد که تقویت این شایستگی‌ها می‌تواند از افت عملکرد در شرایط استرس‌زا جلوگیری کرده و سلامت روانی ورزشکاران را حفظ کند.

با وجود اهمیت شایستگی‌های هیجانی-اجتماعی در حفظ سلامت روانی ورزشکاران، نمی‌توان از نقش ویژگی‌های شخصیتی آن‌ها غافل شد؛ چراکه شخصیت افراد، نحوه ادراک، تفسیر و واکنش آن‌ها به موقعیت‌های مختلف، به‌ویژه موقعیت‌های پرفشار ورزشی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. در این میان، توجه به ساختارهای شخصیتی خاصی مانند سه‌گانه تاریک شخصیت^۸ که شامل خودشیفتگی (نارسیسیزم^۹)، فریبگری (ماکیاولیسم^{۱۰}) و جامعه ستیزی (سایکوپاتی^{۱۱}) است، اهمیت ویژه‌ای می‌یابد (هودک-کنزویچ و همکاران، ۲۰۲۳). این ویژگی‌ها، که اغلب با رفتارهای بین فردی منفی، فقدان همدلی، و گرایش به کنترل و بهره‌برداری از دیگران همراه‌اند، می‌توانند تعاملات اجتماعی ورزشکاران را دچار چالش کرده و کیفیت روابط و عملکرد آنان را تحت تأثیر قرار دهند (پاولوس و ویلیامز، ۲۰۰۲)؛ ویژگی بارز شخصیت خودشیفته، بزرگ‌پنداری و باور به اهمیت خارق‌العاده‌ی خویش است؛ این افراد خود را بی‌همتا می‌دانند. با این حال، در پس این احساس برتری، عزت‌نفس شکننده‌ای پنهان است که حتی انتقادهای جزئی نیز می‌تواند آن را خدشه‌دار کند. شخصیت ضداجتماعی نیز با ناتوانی در پذیرش هنجارهای اجتماعی شناخته می‌شود و مهم‌ترین شاخصه‌اش، تکرار رفتارهای خلاف قانون یا مغایر با قواعد اجتماعی است که این اعمال و رفتار می‌تواند با آزار و مزاحمت برای دیگران و عدم همکاری و ایجاد

7. Psychological well-being

8. Dark Triad of Personality

9. Narcissism

10. Machiavellianism

11. Psychopathy

1. Social-emotional competence

2. Self-awareness

3. Social awareness

4. Self-management

5. Relationship skills

6. Responsible decision-making

در محیط‌های ورزشی که با موقعیت‌های غیرقابل پیش‌بینی و استرس‌زا همراه‌اند، توانایی ورزشکار در مدیریت پریشانی می‌تواند به عاملی کلیدی در حفظ تعادل هیجانی و کارکرد اجتماعی مؤثر بدل شود (باردین و همکاران، ۲۰۱۳). از این‌رو، بررسی نقش تحمل پریشانی در پیش‌بینی شایستگی هیجانی-اجتماعی ورزشکاران، می‌تواند به درک دقیق‌تری از سازوکارهای روان‌شناختی مؤثر بر عملکرد ورزشی منجر شود.

با توجه به اینکه متغیرهایی همچون تحمل پریشانی و ویژگی‌های تاریک شخصیت می‌توانند تجربه‌های هیجانی و بین‌فردی ورزشکاران را تحت تأثیر قرار دهند، نقش فرایندهای روان‌شناختی درونی که در تفسیر، تنظیم و ادغام این تجربه‌ها مؤثر هستند، پررنگ‌تر می‌شود. یکی از این فرایندهای کلیدی، ساختار روانی‌ای به نام استحکام من^۳ است که در روان‌شناسی شخصیت و سلامت به‌عنوان شاخصی از تاب‌آوری درونی، انسجام شخصیت و ظرفیت مواجهه با چالش‌های روانی شناخته می‌شود (بلاک و بلاک، ۱۹۸۰). استحکام من به توانایی فرد برای عملکرد سازگارانه در برابر تنش‌های هیجانی، درونی‌سازی تجارب و حفظ تعادل روانی در شرایط فشار اشاره دارد (مارکستروم و همکاران، ۱۹۹۷).

افرادی که از این توانایی برخوردارند، معمولاً از سطح بالاتری از خودآگاهی، تنظیم هیجانی^۴ و کنترل تکانه^۴ برخوردارند (کرامر، ۲۰۰۰) و می‌توانند در شرایطی که هیجانات منفی شدت می‌گیرند یا فشارهای بین‌فردی پیچیده می‌شوند، واکنش‌هایی سنجیده و سازنده از خود بروز دهند که این می‌تواند بر تقویت شایستگی هیجانی-اجتماعی فرد تأثیر مثبت داشته باشد (تخیری و همکاران، ۱۴۰۰) و کمک می‌کند فرد در مواجهه با چالش‌های بیرونی و فشارهای روانی از انعطاف‌پذیری و سازگاری لازم برخوردار باشد (استافرایس و ایوانز، ۲۰۰۴). استحکام من نه تنها به فرد کمک می‌کند هیجانات منفی ناشی از ناملایمات را بهتر تحمل کند، بلکه با ایجاد حس هویت پایدار و درک روشن‌تری از خود، در ارتقاء تعاملات اجتماعی و تصمیم‌گیری‌های مسئولانه نیز نقش دارد (لمبی و سیاس، ۲۰۰۹). همچنین شواهد پژوهشی نشان می‌دهد که پایین بودن استحکام من با افزایش رفتارهای ناسازگارانه، تکانشی و عدم تنظیم هیجانی همراه است (کرامر، ۲۰۱۵)، که این ویژگی‌ها با عناصر سه‌گانه تاریک شخصیت هم‌پوشانی دارند.

اختلال در امور گروهی همراه باشد (سادوک و همکاران، ۲۰۱۵) همچنین اصطلاح ماکیاولیسم یا فریبگری برای توصیف نوعی ویژگی شخصیتی به‌کار می‌رود که با نگرشی بدبینانه نسبت به ذات انسان و سبکی ارتباطی همراه با فریب‌کاری و منفعت‌طلبی مشخص می‌شود و علاوه بر این جوناسون و وبستر (۲۰۱۰) در پژوهش خود دریافتند که میان ویژگی شخصیتی فریب‌گری و گرایش به آزار دیگران، رابطه‌ای مستقیم وجود دارد. در نهایت اینکه صفات تاریک شخصیت پیامدهای زیان‌باری هم برای فرد و هم برای جامعه به‌همراه دارند و با رفتارهای ضداجتماعی، پرخاشگری، ناتوانی در سازگاری با دیگران، مرتبط هستند (امیری و یعقوبی، ۱۳۹۵). در محیط‌های ورزشی، جایی که تعامل مثبت، همکاری تیمی و مدیریت هیجانی در شرایط فشار از اهمیت بالایی برخوردار است، وجود ویژگی‌های تاریک شخصیت می‌تواند موجب بروز تعارض، کاهش انسجام تیمی و افت عملکرد ورزشی شود (کاجونیوس و همکاران، ۲۰۱۶). به‌ویژه افرادی با سطح بالای ماکیاولیسم یا سایکوپاتی، ممکن است به‌جای تمرکز بر اهداف گروهی، به دنبال منافع فردی یا رفتارهای دستکاری‌گرانه باشند که این مسئله به طور مستقیم با کاهش شایستگی‌های هیجانی و اجتماعی در تعاملات ورزشی در تضاد است (جوناسون و وبستر، ۲۰۱۰).

علاوه بر ویژگی‌های شخصیتی، متغیرهای هیجانی-رفتاری دیگری نیز وجود دارند که می‌توانند در تعامل با ویژگی‌های شخصیت، نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری شایستگی‌های هیجانی-اجتماعی ایفا کنند. یکی از این متغیرهای مهم، تحمل پریشانی^۱ است؛ ظرفیتی روان‌شناختی که به فرد امکان می‌دهد هیجانات منفی، افکار آشفته و شرایط پرفشار را بدون واکنش‌های افراطی یا رفتارهای اجتنابی تحمل کند (سیمونز و گاهر، ۲۰۰۵). افراد دارای سطح بالاتری از تحمل پریشانی، اغلب از راهبردهای مقابله‌ای مؤثرتر، کنترل هیجانی بهینه‌تر و توان بیشتری در مواجهه با موقعیت‌های استرس‌زا برخوردارند؛ ویژگی‌هایی که در بستر رقابت‌های ورزشی، می‌توانند به حفظ عملکرد، پایداری هیجانی و تعاملات اجتماعی سازنده کمک کنند (محسنی‌پور و همکاران، ۱۴۰۱).

^۱ . Distress Tolerance

^۲ . ego strength

^۳ . Emotion Regulation

^۴ . Impulse Control

ورزشکاران حرفه‌ای مرد و زن فعال در رشته‌های تیمی (فوتبال، والیبال، بسکتبال و هندبال) و انفرادی (کاراته، تکواندو بوکس و دوومیدانی) شهر تهران در سال ۱۴۰۳ بود. برای تعیین حجم نمونه، از فرمول کوکران برای جوامع نامحدود استفاده شد که با در نظر گرفتن سطح اطمینان ۹۵٪، خطای مجاز ۰/۰۵ و واریانس $p=0/5$ ، حجم نمونه ۳۸۴ نفر برآورد شد. با توجه به احتمال ریزش و همچنین محدودیت‌های اجرایی، تعداد ۴۰۰ نفر از ورزشکاران حرفه‌ای از باشگاه‌های ورزشی معتبر به‌صورت در دسترس و هدفمند انتخاب شدند. از میان شرکت‌کنندگان، ۲۵۷ نفر مرد (۶۴٪/۲۵) و ۱۴۳ نفر زن (۳۵٪/۷۵) بودند.

معیارهای ورود به پژوهش شامل داشتن حداقل ۲ سال سابقه فعالیت حرفه‌ای در رشته ورزشی مربوطه، سابقه حضور در مسابقات رسمی استانی یا کشوری، و قرار داشتن در دامنه سنی ۱۸ تا ۳۵ سال بود. همچنین معیارهای خروج از پژوهش شامل داشتن سوابق اختلال‌های روان‌شناختی شناخته‌شده یا ناقص بودن پاسخ‌ها به پرسشنامه‌ها در نظر گرفته شد.

برای اجرای پژوهش، پس از اخذ مجوزهای لازم از دانشگاه و هماهنگی با باشگاه‌ها، پژوهشگر با حضور در محل تمرین ورزشکاران، توضیحات لازم در خصوص اهداف، اهمیت پژوهش و نحوه پاسخ‌دهی به پرسشنامه‌ها را ارائه کرد. ورزشکاران پس از رضایت آگاهانه، به‌صورت داوطلبانه در پژوهش شرکت کردند و پرسشنامه‌ها را تکمیل نمودند. جهت کاهش سوگیری پاسخ‌ها و ملاحظات اجتماعی، به شرکت‌کنندگان اطمینان داده شد که پاسخ‌های آنان کاملاً محرمانه بوده و صرفاً جهت اهداف پژوهشی استفاده خواهد شد. همچنین، هیچ‌گونه الزام یا اجبار در پاسخ‌گویی اعمال نشد و شرکت در پژوهش کاملاً اختیاری بود.

در این پژوهش، اصول اخلاقی مطابق با بیانیه هلسینکی رعایت گردید؛ از جمله اخذ رضایت‌نامه کتبی از شرکت‌کنندگان، توضیح حق انصراف در هر مرحله از مطالعه، عدم اجبار در پاسخ‌دهی و تضمین رازداری داده‌ها.

ابزار سنجش:

پرسشنامه شایستگی هیجانی- اجتماعی (SECQ)^۱: این پرسشنامه توسط زو و جی (۲۰۱۲) طراحی شده است و دارای ۲۵ سوال

از سوی دیگر، برخی مطالعات بیان می‌کنند که تحمل پریشانی بالا می‌تواند زیربنای رشد استحکام من باشد، چراکه فرد در مواجهه با تجربه‌های منفی، به‌جای اجتناب یا گریز، به درونی‌سازی و پردازش آن‌ها می‌پردازد و در نتیجه انسجام روانی خود را تقویت می‌کند (آیزنبرگ و همکاران، ۲۰۰۹). بنابراین، به‌نظر می‌رسد در زمینه‌ی عملکرد هیجانی و اجتماعی ورزشکاران، نقش ساختارهای شخصیتی و ظرفیتی تنها در تعامل با منابع درونی‌تر معنا پیدا می‌کند؛ منابعی مانند استحکام من که امکان مدیریت پیچیدگی‌های هیجانی و رفتاری را فراهم می‌آورند.

با توجه به نقش کلیدی شایستگی هیجانی- اجتماعی در ارتقاء عملکرد، کیفیت روابط بین‌فردی و سلامت روانی ورزشکاران، و همچنین تأثیر ویژگی‌های شخصیتی منفی همچون سه‌گانه تاریک شخصیت و ظرفیت‌هایی مانند تحمل پریشانی بر تجربه‌های هیجانی و رفتاری، بررسی نحوه ارتباط این متغیرها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر دارد. یافته‌های پژوهشی پیشین نشان می‌دهند که این متغیرها می‌توانند بر نحوه پردازش، تفسیر و مدیریت هیجان‌ها در موقعیت‌های پرفشار اثرگذار باشند؛ اما همچنان درک روشن و یکپارچه‌ای از سازوکارهای میانجی‌گر در این روابط وجود ندارد.

در این میان، ساختار روانی «استحکام من» به‌عنوان سازه‌ای در تبیین انسجام هیجانی، خودآگاهی و تاب‌آوری روان‌شناختی، می‌تواند نقشی تأثیرگذار در نحوه اثرگذاری سه‌گانه تاریک شخصیت و تحمل پریشانی بر شایستگی هیجانی- اجتماعی داشته باشد. با این حال، علی‌رغم شواهد نظری و تجربی موجود، بررسی هم‌زمان این متغیرها و تحلیل سازوکارهای تعاملی آن‌ها، به‌ویژه در بستر ورزش، کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

ازاین‌رو، پژوهش حاضر در پی آن است که، نخست، بررسی کند آیا بین سه‌گانه تاریک شخصیت و تحمل پریشانی با شایستگی هیجانی- اجتماعی ورزشکاران رابطه معناداری وجود دارد؟ و دوم، آیا استحکام من می‌تواند در این رابطه نقش میانجی ایفا کند؟

روش:

پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی و در چارچوب الگوی معادلات ساختاری انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه

¹. social emotional competence questionnaire

۳، ۴ و ۵ امتیاز دارند. عبارت ۶ به صورت معکوس نمره گذاری می‌شود. نمرات بالا در این مقیاس نشان‌گر تحمل پریشانی بالاست. برای بدست آوردن تحمل پریشانی کلی نمره تمام سؤالات با هم جمع می‌شود و برای بدست آوردن نمره هر یک از ابعاد، نمره سوال‌های هر بعد مطابق آن چه که در بالا ذکر شد با هم جمع می‌شوند.

سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) ضرایب آلفا برای این مقیاس را به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۸۲ و ۰/۷۰ و برای کل مقیاس ۰/۸۲ را گزارش کرده‌اند، آن‌ها همچنین گزارش کرده‌اند که این پرسشنامه دارای روایی ملاکی و همگرایی اولیه خوبی است. علوی (۱۳۸۸) در پایان نامه خود از این ابزار بهره گرفته است؛ وی آن را بر روی ۴۸ نفر از دانشجویان دانشگاه فردوسی و علوم پزشکی مشهد (۳۱ زن و ۱۷ مرد) اجرا کرده است و گزارش کرده است که کل مقیاس دارای پایایی همسانی درونی بالا ($\alpha = 0.71$) و خرده مقیاس‌ها دارای پایایی متوسطی (برای تحمل ۰/۵۴، جذب ۰/۴۲، ارزیابی ۰/۵۶، تنظیم ۰/۵۸) هستند (علوی، ۱۳۸۸). **مقیاس روانشناختی استحکام من (PIES)**: مقیاس روانشناختی استحکام من (PIES) توسط مارک استروم، سایینو، ترنر و برمن (۱۹۹۷) تهیه شد که ۸ نقطه از قدرت نفس (امید، تمایل، هدف، شایستگی، وفاداری، عشق، مراقبت و خرد) را اندازه گیری می‌کند و دارای ۶۴ سؤال است.

این پرسشنامه دارای ۶۴ سؤال با طیف لیکرت پنج درجه‌ای (اصلاً با من مطابق نیست، کمی با من مطابق نیست، نظری ندارم، کمی با من مطابق است، کاملاً با من مطابق است) و امتیاز ۱-۲-۳-۴-۵ به آنها تعلق می‌گیرد. در این پرسشنامه بالاترین نمره‌ای که یک فرد می‌تواند کسب کند ۳۲۰ و کمترین نمره ۶۴ است. کسب نمره نزدیک به ۳۲۰ نشان دهنده سطح بالای قدرت نفس و کسب نمره نزدیک به ۶۴ نشان دهنده قدرت نفس پایین است. امتیاز هر یک از خرده مقیاس‌ها با جمع امتیاز سؤالات هر یک از خرده مقیاس‌ها به دست می‌آید.

مارک استروم و دیگران (۱۹۹۷) به عنوان سازندگان این پرسشنامه، روایی و پایایی این پرسشنامه را بررسی کردند. آن‌ها روایی صوری، محتوا و ساختار این پرسشنامه را تأیید کردند و همچنین برای بررسی پایایی آن با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ آن را ۰/۶۸ گزارش کردند. الطافی

بوده و هدف آن ارزیابی شایستگی هیجانی- اجتماعی (خودآگاهی، آگاهی اجتماعی، خودمدیریتی، تصمیم‌گیری مسئولانه، مدیریت رابطه) می‌باشد. نمره گذاری پرسشنامه بصورت طیف لیکرت ۵ نقطه‌ای می‌باشد از کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۵. در پژوهش امام قلی وند و همکاران (۱۳۹۷) روایی صوری و محتوایی این مقیاس توسط اساتید دانشگاه مورد تأیید قرار گرفت. برای بررسی اعتبار مقیاس از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که مقدار این ضریب برای تمامی ابعاد بین ۰/۷۷ تا ۰/۸۰ بدست آمد.

پرسشنامه سه گانه تاریک شخصیت (SD3):^۱ مقیاس ۱۲ گویه‌ای شخصیت تاریک (SD3) جانسون و وبستر (۲۰۱۰) شامل سه خرده مقیاس زیر است. فریبگر را با سؤال‌های ۱، ۲، ۳ و ۴، خودشیفته را با سؤال‌های ۹، ۱۰، ۱۱ و ۱۲ و جامعه ستیزی را با سؤال‌های ۵، ۶ و ۷ و ارزیابی می‌کند (پیوست ۲).

نمره گذاری بر اساس طیف لیکرت از شدیداً مخالف = ۱ تا شدیداً موافق = ۹ می‌باشد، یعنی نمره فرد همان شماره‌ای است که انتخاب کرده است و برای هر مؤلفه مجموع سؤالات آن مؤلفه را باید باهم جمع بسته شود. هرچه فرد نمره بالاتری کسب کند، نشان دهنده میزان بالای آن مؤلفه است.

قمرانی، صمدی، تقی نژاد و شمسی (۱۳۹۴) برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۱ را گزارش کردند و نشان دادند که همبستگی گویه‌ها با نمره کل و خرده مقیاس‌ها با نمره کل در تمام موارد در سطح ۰/۰۱ معنادار است و ۳ عامل فریبگر، جامعه ستیزی و خودشیفته در مجموع ۶۳/۳۰ از واریانس شخصیت تاریک را تبیین می‌کنند.

مقیاس تحمل پریشانی هیجانی (DTS):^۲ مقیاس تحمل پریشانی (DTS) سیمونز و گاهر (۲۰۰۵) یک شاخص خود سنجشی تحمل پریشانی است که دارای ۱۵ گویه و چهار خرده مقیاس تحمل (تحمل پریشانی عاطفی)، جذب (جذب شدن توسط عواطف منفی)، ارزشیابی (برآورد ذهنی پریشانی) و تنظیم (تنظیم تلاش برای رفع پریشانی) است عبارات این پرسشنامه، بر روی یک مقیاس پنج درجه‌ای (۱- کاملاً موافق ۲- اندکی موافق ۳- نه موافق و نه مخالف ۴- اندکی مخالف ۵- کاملاً مخالف) نمره گذاری می‌شوند و هر یک از این گزینه‌ها به ترتیب ۱، ۲،

^۳ . Psychological Inventory of Ego Strengths

^۱ . The Short Dark Triad (SD3) Questionnaire

^۲ . Distress Tolerance Scale

و انحراف معیار استفاده شد و در سطح استنباطی، جهت بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، برای بررسی همبستگی‌ها از آزمون پیرسون، و جهت بررسی مدل مفهومی پژوهش از تحلیل مسیر به روش معادلات ساختاری با مدلیابی معادلات ساختاری (SEM) استفاده گردید. سطح معناداری آزمون‌ها در این پژوهش ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

(۱۳۸۸) نیز آلفای کرونباخ پرسشنامه را در نمونه ایرانی ۰/۹۱ و پایایی دو نیمه مقیاس را ۰/۷۷ گزارش کرده است

روش اجرا و تحلیل: داده‌های گردآوری‌شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۷ و AMOS نسخه ۲۶ در دو سطح توصیفی و استنباطی تحلیل شدند. در سطح توصیفی از شاخص‌هایی چون میانگین

یافته‌ها:

توصیف و بررسی متغیرهای اصلی پژوهش:

جدول ۱: توصیف و بررسی متغیرهای اصلی پژوهش

متغیر	زیر مقیاس	کمینه	بیشینه	میانگین	انحراف معیار	چولگی	کشیدگی
شایستگی هیجانی- اجتماعی	خودآگاهی	۱۰	۳۰	۲۱/۸۵	۴/۱۰	-۰/۳۰	-۰/۰۵
	آگاهی اجتماعی	۸	۲۸	۲۰/۲۵	۳/۸۵	-۰/۳۵	۰/۱۸
	خود مدیریتی	۱۲	۳۲	۲۲/۶۵	۴/۵۰	-۰/۳۸	۰/۵۰
	تصمیم‌گیری مسئولانه	۱۰	۳۰	۲۱/۵۰	۴/۲۵	-۰/۳۳۱	-۰/۱۰
	مدیریت رابطه	۹	۲۷	۲۰/۱۰	۳/۷۰	-۰/۲۵۰	۰/۱۲۰
استحکام من	شایستگی هیجانی-اجتماعی کل	۵۵	۱۴۰	۱۰۶/۲۰	۱۲/۸۰	-۰/۳۴	۰/۳۶
	امید	۱۰	۳۸	۲۶/۷۰	۴/۸۰	-۰/۲۷	۰/۴۸
	تمایل	۸	۳۴	۲۴/۹۰	۴/۵۵	-۰/۱۲	۰/۳۵
	هدف	۱۰	۳۶	۲۶/۳۰	۴/۷۰	-۰/۲۴	۰/۳۱
	شایستگی	۹	۳۷	۲۵/۰۵	۵/۱۰	-۰/۴۰	۰/۴۲
	وفاداری	۷	۳۳	۲۲/۴۰	۴/۶۰	-۰/۳۶	۰/۴۶
	عشق	۶	۲۸	۲۱/۱۰	۴/۶۵	-۰/۲۰	۰/۲۵
	مراقبت	۱۰	۳۶	۲۳/۹۰	۵/۰۰	-۰/۳۷	۰/۵۰
	خرد	۸	۲۶	۱۹/۹۵	۳/۸۰	-۰/۳۰	۰/۳۹
	استحکام من کل	۹۰	۲۲۵	۱۷۹/۴۰	۲۰/۶۰	-۰/۳۳	۰/۴۰
سه گانه تاریک شخصیت	خودشیفته	۶	۳۰	۲۲/۹۵	۵/۵۰	-۰/۵۰	۰/۴۲
	فریبگر	۸	۳۲	۲۴/۲۰	۵/۹۵	-۰/۴۵	۰/۳۵
	جامعه ستیزی	۱۰	۳۵	۲۱/۸۵	۵/۶۰	-۰/۴۰	-۰/۳۸
	سه‌گانه تاریک کل	۳۰	۹۲	۶۹/۰۰	۱۰/۹۵	-۰/۴۶	۰/۳۳
تحمل پریشانی	تحمل	۷	۲۱	۱۶/۲۵	۲/۶۰	-۰/۲۸	۰/۴۳
	جذب	۶	۱۵	۱۲/۱۵	۲/۲۰	۰/۰۲	۰/۲۱
	ارزشیابی	۹	۲۵	۱۸/۵۵	۳/۳۰	-۰/۳۶	۰/۴۰
	تنظیم	۸	۲۰	۱۴/۹۵	۲/۷۵	-۰/۳۳	۰/۳۰
	تحمل پریشانی کل	۳۸	۷۵	۶۱/۲۰	۷/۶۰	-۰/۳۱	۰/۳۲

مطابق با معیارهای پذیرفته‌شده برای نرمال بودن توزیع داده‌ها در تحلیل‌های آماری است.

با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از **جدول ۱**، مقادیر چولگی و کشیدگی برای تمامی متغیرهای پژوهش در بازه‌ی -۱ تا +۱ قرار دارند. این بازه

بررسی پیش فرض های مدل سازی معادلات ساختاری:

جدول ۲: بررسی توزیع نرمال بودن متغیرهای پژوهش

متغیرها	آماره K-S	معناداری
شایستگی هیجانی-اجتماعی	۰/۰۷۸	۰/۲۰۰
استحکام من	۰/۰۸۴	۰/۱۲۵
خودشیفته	۰/۰۹۱	۰/۰۸۹
فریبرگر	۰/۰۹۶	۰/۰۷۲
جامعه ستیزی	۰/۰۸۸	۰/۱۱۸
تحمل پریشانی	۰/۰۸۰	۰/۱۴۳

مربوط به متغیرهای پژوهش از توزیع نرمال برخوردار هستند. به عبارت دیگر، متغیرها به لحاظ آمار استنباطی دارای توزیع نرمال و بهنجاری می‌باشند و مفروضه نرمالیتی جهت انجام تحلیل‌های معادلات ساختاری رعایت شده است.

بر اساس یافته‌های جدول ۲، میزان معناداری محاسبه شده برای تمامی متغیرهای اصلی پژوهش از سطح خطای ۰/۰۵ بیشتر است. بنابراین، نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف (K-S) نشان می‌دهد که داده‌های

جدول ۳: بررسی همبستگی میان متغیرهای پژوهش

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۱. شایستگی هیجانی-اجتماعی	۱					
۲. استحکام من	***۰/۷۶۲	۱				
۳. خودشیفته	***۰/۴۱۲	***۰/۳۲۵	۱			
۴. فریبرگر	***۰/۴۹۶	***۰/۴۴۸	***۰/۵۳۴	۱		
۵. جامعه ستیزی	***۰/۱۹۴	***۰/۲۸۴	***۰/۰۳۷	۰/۱۰۸	۱	
۶. تحمل پریشانی	***۰/۷۰۱	***۰/۷۳۶	***۰/۲۸۵	***۰/۴۲۲	***۰/۳۹۵	۱

*** در سطح معناداری ۰/۰۱ معنادار است. * در سطح معناداری ۰/۰۵ معنادار است.

معنادار (۰/۷۳۶) و با سه‌گانه تاریک شخصیت روابطی منفی و معنادار وجود دارد؛ به‌طوری که این متغیر با خودشیفتگی (۰/۳۲۵-)، فریبرگری (۰/۴۴۸-) و جامعه‌ستیزی (۰/۲۸۴-) رابطه معکوس دارد. این نتایج به‌طور کلی از همبستگی قابل توجه میان متغیرهای پژوهش و جهت‌داری مشخص آن‌ها حکایت دارد.

بر اساس نتایج جدول ۳، ضرایب همبستگی پیرسون بین متغیرهای اصلی پژوهش معنادار بوده و در سطح معناداری (۰/۰۱) قرار دارند. نتایج نشان می‌دهد که بین شایستگی هیجانی-اجتماعی با استحکام من (۰/۷۶۲)، و همچنین با تحمل پریشانی (۰/۷۰۱) رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. از سوی دیگر، بین شایستگی هیجانی-اجتماعی و ابعاد سه‌گانه تاریک شخصیت شامل خودشیفته (۰/۴۱۲-)، فریبرگر (۰/۴۹۶-) و جامعه‌ستیزی (۰/۱۹۴-) رابطه منفی و معنادار مشاهده شد. همچنین، بین استحکام من با تحمل پریشانی رابطه‌ای مثبت و

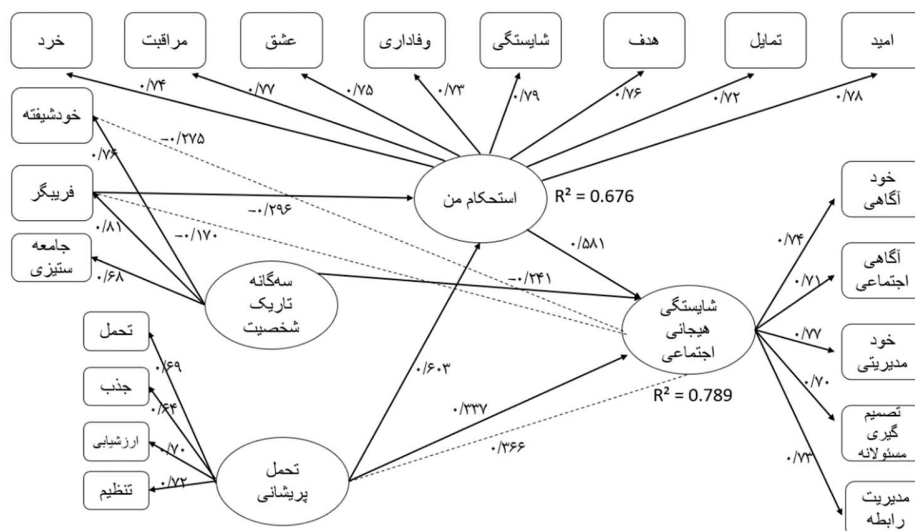

جدول ۴: بررسی عدم همخطی میان متغیرهای پیش بین

متغیرهای پیش بین	حداقل تحمل	عامل تورم واریانس
استحکام من	۰/۳۸۴	۲/۶۰۴
خودشیفته	۰/۶۹۴	۱/۴۴۰
فریگر	۰/۵۴۲	۱/۸۴۵
جامعه ستیزی	۰/۷۳۳	۱/۳۸۲
تحمل پریشانی	۰/۳۵۹	۲/۷۸۵

پژوهش، مقادیر چولگی و کشیدگی با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۷ محاسبه شد. نتایج نشان داد که تمامی متغیرها دارای مقادیر چولگی و کشیدگی در بازه مجاز $1 \pm$ هستند (جدول ۱) و از این رو می‌توان گفت داده‌ها از نرمال بودن برخوردارند. همچنین نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف (K-S) نیز نشان داد که مقدار معناداری برای هیچ‌یک از متغیرها کمتر از ۰/۰۵ نبوده و در نتیجه فرض نرمال بودن رد نمی‌شود (جدول ۲). پس از اطمینان از رعایت مفروضه‌های لازم، تحلیل مسیر برای بررسی روابط بین متغیرهای پژوهش اجرا گردید. مدل ساختاری پژوهش در شکل ۱ نمایش داده شده است:

بر اساس اطلاعات جدول ۴، مشاهده می‌شود که مقدار حداقل تحمل برای متغیرهای پیش‌بین در مدل رگرسیونی بیشتر از ۰/۱ است و همچنین مقدار عامل تورم واریانس کمتر از ۱۰ می‌باشد. بنابراین، عدم همخطی میان متغیرهای پیش‌بین در مدل تأیید می‌شود. به‌منظور آزمون مدل مفهومی پژوهش، از تحلیل مسیر در چارچوب معادلات ساختاری و با بهره‌گیری از روش بیشینه درست‌نمایی^۱ در نرم‌افزار AMOS نسخه ۲۶ استفاده شد. پیش از اجرای تحلیل، داده‌های پرت تک‌متغیری از طریق نمودار جعبه‌ای^۲ و داده‌های پرت چندمتغیری با بهره‌گیری از آماره ماهالانوبیس شناسایی و از مجموعه داده‌ها حذف گردیدند. برای بررسی نرمال بودن توزیع متغیرهای

شکل ۱: مدل اصلاح شده مدل‌سازی معادلات ساختاری رابطه‌ی تحمل پریشانی و سه‌گانه تاریک شخصیت با شایستگی هیجانی- اجتماعی همراه با میانجی‌گری استحکام من در میان ورزشکاران

^۲. Boxplot

^۱. Maximum Likelihood

جدول ۵: شاخص‌های برازش مدل معادلات ساختاری رابطه‌ی تحمل پریشانی و سه گانه تاریک شخصیت با شایستگی هیجانی - اجتماعی همراه با میانجی‌گری استحکام من در میان ورزشکاران

PNFI	RMSEA	CFI	NFI	CMIN/DF
۰/۹۱۲	۰/۰۶۱	۰/۹۸۳	۰/۹۵۸	۳/۸۲

برازش بسیار خوب مدل می‌باشند. مقدار خطای ریشه میانگین مجذور تقریب (RMSEA = ۰/۰۶۱) نیز کمتر از ۰/۰۸ بوده و در سطح مطلوبی قرار دارد. شاخص PNFI = ۰/۹۱۲ نیز نشان‌دهنده سادگی و کارآمدی مدل طراحی شده است. بر این اساس، می‌توان نتیجه گرفت که مدل ساختاری موردنظر از برازش مناسبی برخوردار است.

در جدول ۵، شاخص‌های برازش مدل معادلات ساختاری پژوهش ارائه شده است. شاخص نسبت کای‌دو به درجات آزادی (CMIN/DF) برابر با ۳/۸۲ گزارش شده که در بازه قابل قبول (بین ۱ تا ۵) قرار دارد و بیانگر برازش مناسب مدل است. همچنین، شاخص‌های NFI ۰/۹۵۸ و CFI = ۰/۹۸۳ از مقدار معیار ۰/۹۰ فراتر رفته‌اند که نشان‌دهنده

جدول ۶: بررسی اثر مستقیم ضرایب استاندارد و غیر استاندارد متغیرهای پژوهش

متغیرهای پژوهش	پارامتر استاندارد نشده (b)	پارامتر استاندارد شده (β)	خطای استاندارد (S/E)	نسبت تحمل	معناداری p-value
شخصیت فریبگر ← استحکام من	-۰/۰۷۸	-۰/۲۹۶	۰/۰۱۵	-۵/۲۰	۰/۰۰۰
تحمل پریشانی ← استحکام من	۰/۹۸۷	۰/۶۰۳	۰/۱۸۰	۵/۴۸	۰/۰۰۰
استحکام من ← شایستگی هیجانی اجتماعی	۰/۹۴۲	۰/۵۸۱	۰/۱۴۱	۶/۶۸	۰/۰۰۰
شخصیت خودشیفته ← شایستگی هیجانی اجتماعی	-۰/۱۰۲	-۰/۲۴۱	۰/۰۱۷	-۶/۰۰	۰/۰۰۰
تحمل پریشانی ← شایستگی هیجانی اجتماعی	۰/۸۴۴	۰/۲۹۵	۰/۱۹۵	۴/۳۲	۰/۰۰۰

شایستگی هیجانی-اجتماعی دارد. همچنین، بالاترین اثر مستقیم استاندارد مربوط به رابطه بین استحکام من و شایستگی هیجانی-اجتماعی (β = ۰/۵۸۱) است.

بر اساس نتایج جدول ۶، تمامی روابط بررسی‌شده بین متغیرهای پژوهش در سطح ۰/۰۰۱ معنادار بوده‌اند. ضرایب استاندارد نشان می‌دهند که استحکام من نقش میانجی معناداری بین تحمل پریشانی و سه گانه تاریک شخصیت با

جدول ۷: نتایج آزمون بوت استرپینگ اثر غیر مستقیم تحمل پریشانی و سه گانه تاریک شخصیت با شایستگی هیجانی اجتماعی همراه با میانجی‌گری استحکام من در ورزشکاران

متغیر	ضریب استاندارد غیر مستقیم	معناداری (p)	خطای استاندارد	کران بالا	کران پایین
تحمل پریشانی ← شایستگی هیجانی اجتماعی	۰/۲۶۶	۰/۰۰۱	۰/۱۲۲	۰/۵۷۶	۰/۲۴۴
سه گانه تاریک شخصیت ← شایستگی هیجانی اجتماعی	-۰/۱۷۰	۰/۰۰۱	۰/۰۵۸	۰/۰۶۰	۰/۲۸۵

افزایش تحمل پریشانی، میزان استحکام من در ورزشکاران افزایش می‌یابد و در نتیجه، شایستگی هیجانی-اجتماعی بهبود پیدا می‌کند. همچنین سه گانه تاریک شخصیت نیز اثر غیر مستقیمی بر شایستگی هیجانی-اجتماعی ورزشکاران داشت. ضریب استاندارد اثر غیر مستقیم

نتایج جدول ۷، نشان می‌دهند که متغیر تحمل پریشانی با نقش میانجی استحکام من اثر غیر مستقیمی بر شایستگی هیجانی-اجتماعی ورزشکاران داشته است. ضریب استاندارد این اثر غیر مستقیم برابر با ۰/۳۶۶ و معناداری آن $p = ۰/۰۰۱$ است. این یافته نشان می‌دهد که با

می‌شود. این یافته‌ها تأکید دارند که استحکام من نقش میانجی مهمی در رابطه بین متغیرهای تحمل پریشانی و سه‌گانه تاریک شخصیت با شایستگی هیجانی-اجتماعی ورزشکاران ایفا می‌کند.

این متغیر برابر با -0.170 و معناداری آن $p=0.001$ بود. این نتایج حاکی از آن است که با افزایش ویژگی‌های سه‌گانه تاریک شخصیت، میزان استحکام من کاهش می‌یابد و این کاهش استحکام من به نوبه خود منجر به کاهش شایستگی هیجانی-اجتماعی در ورزشکاران

جدول ۸: بررسی اثر مستقیم، غیر مستقیم و اثرات کل متغیرهای پژوهش

متغیرهای پژوهش	اثرات مستقیم	اثرات غیر مستقیم	اثرات کل
شخصیت فریبگر ← استحکام من	-0.296		-0.296
تحمل پریشانی ← استحکام من	0.603		0.603
استحکام من ← شایستگی هیجانی-اجتماعی	-0.581		-0.581
شخصیت خودشیفته ← شایستگی هیجانی-اجتماعی	-0.275		-0.275
تحمل پریشانی ← شایستگی هیجانی-اجتماعی	0.337	0.366	0.703
شخصیت فریبگر ← شایستگی هیجانی-اجتماعی		-0.170	-0.170

نتایج جدول ۸، نشان می‌دهند که متغیر برونزاد تحمل پریشانی علاوه بر اثر مستقیم با ضریب 0.337 بر شایستگی هیجانی-اجتماعی، اثر غیر مستقیمی از طریق استحکام من با ضریب 0.366 بر این متغیر داشته است که ضریب اثر کل این متغیر 0.703 محاسبه شده است. این یافته‌ها نشان‌دهنده آن است که افزایش تحمل پریشانی نه تنها به‌طور مستقیم بر شایستگی هیجانی-اجتماعی تأثیر دارد، بلکه از طریق تقویت استحکام من نیز به این متغیر اثر می‌گذارد. همچنین، شخصیت فریبگر بدون داشتن اثر مستقیم بر شایستگی هیجانی-اجتماعی، اثر غیر مستقیمی با میانجی‌گری استحکام من با ضریب -0.170 بر شایستگی هیجانی-اجتماعی داشته است. این نشان می‌دهد که با افزایش ویژگی‌های شخصیت فریبگر، استحکام من کاهش یافته و در نتیجه شایستگی هیجانی-اجتماعی کاهش می‌یابد. نتایج ضرایب تعیین به‌دست‌آمده از مدل نشان می‌دهند که میزان ضریب تعیین برای شایستگی هیجانی-اجتماعی 0.79 و برای استحکام من 0.46 است. این به این معنی است که متغیرهای پیش‌بین شامل سه‌گانه تاریک شخصیت و تحمل پریشانی به میزان 79 درصد توان پیش‌بینی شایستگی هیجانی-اجتماعی را در میان زنان دارند. همچنین، این متغیرها به‌تنهایی توان پیش‌بینی 46 درصد از تغییرات استحکام من را دارند.

بحث و نتیجه‌گیری:

یافته‌های پژوهش حاضر، بینشی ژرف در خصوص روابط میان سه‌گانه تاریک شخصیت، تحمل پریشانی، و شایستگی هیجانی-اجتماعی با نقش میانجی استحکام من در میان ورزشکاران حرفه‌ای فراهم می‌سازد. نتایج نشان داد که هر دو متغیر تحمل پریشانی و سه‌گانه تاریک شخصیت، به‌طور غیرمستقیم بر شایستگی هیجانی-اجتماعی اثرگذارند؛ با این تفاوت که تحمل پریشانی با ضریب مثبت و سه‌گانه تاریک شخصیت با ضریب منفی بر استحکام من تأثیر گذاشته‌اند، و در نهایت این تغییرات بر میزان شایستگی هیجانی-اجتماعی ورزشکاران مؤثر بوده است. این یافته‌ها اهمیت استحکام من را به‌عنوان یک متغیر واسطه‌ای کلیدی در پیوند ویژگی‌های شخصیتی با توانمندی‌های هیجانی-اجتماعی مورد تأکید قرار می‌دهند.

در بررسی دقیق‌تر مؤلفه‌های سه‌گانه تاریک، مشخص شد که تنها ویژگی فریب‌گری به‌طور مستقیم و منفی بر استحکام من تأثیر می‌گذارد. افراد فریب‌گر معمولاً دیدگاهی منفی نسبت به جهان دارند، تمایل به

است که جامعه‌ستیزی را با ضعف در مهارت‌هایی نظیر همدلی، مسئولیت‌پذیری و مدیریت هیجان مرتبط دانسته‌اند. در مطالعه‌ای مشابه، جونز و پاولهاوس (۲۰۱۱) نیز گزارش کردند که افراد جامعه‌ستیز تمایل بیشتری به رفتارهای قانون‌گریز، بی‌توجهی به احساسات دیگران و استثمارگری دارند؛ ویژگی‌هایی که مانع شکل‌گیری روابط سازنده در محیط‌های اجتماعی می‌شوند.

در نقطه مقابل، تحمل پریشانی به‌عنوان متغیری مثبت و تقویت‌کننده، هم به‌صورت مستقیم و هم از طریق استحکام من، موجب بهبود شایستگی هیجانی-اجتماعی می‌گردد. افرادی که توان تحمل هیجانات منفی را دارند، کمتر درگیر واکنش‌های تکانشی و پرهیزگرایانه می‌شوند و در شرایط استرس‌زا، عملکردی متعادل‌تر نشان می‌دهند (لیرو و همکاران، ۲۰۱۰). این ویژگی‌ها در تقویت حس کنترل فردی و افزایش خودکارآمدی هیجانی نقش مهمی ایفا می‌کنند و نهایتاً منجر به استحکام من می‌شوند.

مطابق با یافته‌های شافر (۲۰۲۰)، افرادی با ایگو قوی، برخوردی واقع‌بینانه با خود دارند، در مواجهه با فشارها و ناکامی‌ها انعطاف‌پذیرند، و توان بالایی در مدیریت تعارض‌های درونی و بیرونی از خود نشان می‌دهند. چنین قابلیت، به‌ویژه در بستر ورزش حرفه‌ای که با سطوح بالایی از استرس، رقابت و انتظارات همراه است، از اهمیت بالایی برخوردار است.

در مجموع، یافته‌ها تأکید دارند که سه‌گانه تاریک شخصیت از طریق تضعیف استحکام من می‌تواند به افت شایستگی هیجانی-اجتماعی منجر شود، در حالی که تحمل پریشانی با تقویت این متغیر واسطه‌ای، نقش مؤثری در ارتقاء این شایستگی‌ها دارد. بنابراین، نقش واسطه‌ای استحکام من نه تنها از منظر آماری بلکه از نظر نظری نیز توجیه‌پذیر و معنادار است.

از منظر کاربردی، این نتایج می‌توانند پایه‌ای برای طراحی مداخلات روان‌شناختی در ورزش حرفه‌ای باشند. تقویت تحمل پریشانی، آموزش راهبردهای افزایش استحکام من، و کاهش گرایش به ویژگی‌های منفی شخصیت، می‌توانند راهکارهای مؤثری برای بهبود عملکرد هیجانی-اجتماعی ورزشکاران باشند. با توجه به اینکه موفقیت در ورزش

دستکاری دیگران نشان می‌دهند و نسبت به احساسات و نیازهای دیگران بی‌تفاوت‌اند (گو و همکاران، ۲۰۱۷). این خصوصیات با ضعف در همدلی، تنظیم هیجان و مهارت‌های ارتباطی مرتبط‌اند (هاگ و همکاران ۲۰۲۴) و در نهایت مانع از ایجاد روابط اجتماعی سازگارانه می‌شوند. این نتایج با مطالعاتی همچون عبدی و همکاران (۱۳۹۶) همسو است که نشان داده‌اند ویژگی‌های سه‌گانه تاریک با مشکلاتی چون ناگویی هیجانی^۱ و ناتوانی در تنظیم هیجان مرتبط است زیرا این ویژگی‌ها از فاکتورهای مهم موثر بر شایستگی هیجانی - اجتماعی هستند.

از سوی دیگر، هرچند دو مؤلفه دیگر، یعنی خودشیفتگی و جامعه‌ستیزی، تأثیر مستقیمی بر استحکام من نداشتند، اما از مسیرهای غیرمستقیم، می‌توانند موجب تضعیف کارکردهای هیجانی-اجتماعی شوند. یافته حاضر با پژوهش راموس و همکاران (۲۰۲۳) همخوان است که گزارش دادند خودشیفتگی می‌تواند به واسطه‌ای اینکه منجر به وابستگی بیش از حد به تأیید بیرونی و تضعیف حس ارزشمندی درونی می‌گردد بر شایستگی هیجانی و رفتارهای اجتماعی کارآمد فرد تأثیر منفی دارد. در همین راستا، پژوهش مورف و رودوالد (۲۰۰۱) نیز حاکی از آن بود که خودشیفتگی با نوعی خودتنظیمی ناسازگارانه همراه است که به بی‌ثباتی در روابط بین‌فردی منجر می‌شود. همچنین، کمپبل و همکاران (۲۰۰۰) نشان دادند که افراد خودشیفته برای جلب توجه، از راهبردهای افراطی خودارتقای بهره می‌گیرند که این امر باعث افزایش تعارضات و آسیب به ارتباطات اجتماعی می‌گردد. یافته‌های استوارت و برنات (۲۰۲۰) نیز مؤید این نکته‌اند که خودشیفتگی در بافت‌های گروهی مانند تیم‌های ورزشی، با کاهش همکاری، افزایش رقابت ناسالم و اختلال در کار گروهی همراه است؛ عواملی که همگی با افت شایستگی هیجانی-اجتماعی مرتبط‌اند.

در خصوص جامعه‌ستیزی نیز، یافته‌ها حاکی از آن‌اند که افراد دارای گرایش‌های جامعه‌ستیزانه، با بی‌توجهی به هنجارهای اجتماعی، رفتارهای پرخاشگرانه و فقدان درک اجتماعی، اغلب فاقد مهارت‌های لازم برای تعاملات اجتماعی مؤثر هستند و همین پشتوانه‌ای برای رابطه معکوس بین شایستگی هیجانی - اجتماعی و این ویژگی شخصیتی است. این نتیجه با پژوهش پاتریک، فاولس و کروگر (۲۰۰۹) همسو

^۱. alexithymia

حامی مالی:

این تحقیق هیچ گونه کمک مالی از سازمان، ارگان یا دانشگاهی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان:

مفهوم‌سازی، تحقیق و روش‌شناسی، تهیه: نینا شاهین‌نیا و یاسمن امیری؛ اعتبار سنجی و نهایی سازی: تمامی نویسندگان

تعارض منافع:

بنابر اظهار نویسندگان تعارض منافع ندارد.

حرفه‌ای، علاوه بر توانایی‌های جسمانی، مستلزم مهارت‌های بین‌فردی، تاب‌آوری و تنظیم هیجانی است، پیشنهاد می‌شود شایستگی هیجانی- اجتماعی به‌عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از برنامه‌های آموزشی و حمایتی در ورزش مد نظر قرار گیرد.

ملاحظات اخلاقی:

پیروی از اصول اخلاقی پژوهش:

تمامی اصول اخلاقی در این پژوهش رعایت شده است.

References:

- Alavi, K. (2009). Effectiveness of group dialectical behavior therapy in reducing depressive symptoms among students in Mashhad [Master's thesis, Ferdowsi University of Mashhad].
- Block, J., & Block, J. H. (1980). The role of ego-control and ego-resiliency in the organization of behavior. In W. A. Collins (Ed.), *Minnesota symposia on child psychology* (Vol. 13, pp. 39–101). Erlbaum.
- Campbell, W. K., Reeder, G. D., Sedikides, C., & Elliot, A. J. (2000). Narcissism and comparative self-enhancement strategies. *Journal of Research in Personality*, 34(3), 329–347.
- Church, C. L. (2010). A Study of Wellness in Athletic Trainers (Doctoral dissertation, Ohio University).
- Coelho, V. A., Sousa, V., & Marchante, M. (2015). Development and validation of the social and emotional competencies evaluation questionnaire. *Journal of Educational and Developmental Psychology*, 5, 139-147.
- Cramer, P. (2000). Defense mechanisms in psychology today: Further processes for adaptation. *American Psychologist*, 55(6), 637–646. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.6.637>.
- Cramer, P. (2015). *Ego functions in personality development*. Springer
- Denham, S. A. (2012). Early childhood teachers as socializers of young children's emotional competence. *Early Childhood Education Journal*, 40(3), 137–143.
- Eisenberg, N., Spinrad, T. L., & Valiente, C. (2009). Emotion-related self-regulation and its relation to children's maladjustment. *Annual Review of Clinical Psychology*, 5, 495–525. <https://doi.org/10.1146/annurev.clinpsy.032408.153628>.
- Eniola, M. S. (2007). The influence of emotional intelligence and self-regulation strategies on remediation of aggressive behaviors in

- adolescent with visual impairment. *E. Theoretical Medicine*, 1(1): 71- 77.
- Geron, E., Furst, D., & Rostein, P. (1986). Personality of athletes participating in various sports. *International Journal of Sport Psychology*, 17(2), 120–135.
- Gu, H., Wen, Z., & Fan, X. (2017). Structural validity of the Machiavellian Personality Scale: A bifactor exploratory structural equation modeling approach. *Personality and Individual Differences*, 105, 116-123.
- Hudek-Knezevic, J., Kardum, I., & Banov, K. (2023). The effects of the Dark Triad personality traits on health protective behaviours: dyadic approach on self-reports and partner-reports. *Psychology & health*, 38(8), 987-1005.
- Jonason, P. K., & Webster, G. D. (2010). The dirty dozen: A concise measure of the dark triad. *Psychological Assessment*, 22(2), 420–432. <https://doi.org/10.1037/a0019265>.
- Jonason, P. K., & Webster, G. D. (2010). The dirty dozen: a concise measure of the dark triad. *Psychological assessment*, 22(2), 420.
- Jones, D. N., & Paulhus, D. L. (2011). Differentiating the Dark Triad within the interpersonal circumplex. *Personality and Individual Differences*, 51(5), 669–674.
- Jones, K., Wilson, R., Clark, L., & Dunham, M. (2018). Poverty and parent marital status influences on student achievement. *Educational Research Quarterly*, 42(1), 62-80.
- Kajonius, P. J., Johnson, J., & Jonason, P. K. (2019). Predicting life outcomes with personality psychology: A meta-analytic review. *Personality and Individual Differences*, 139, 56-63.
- Kerr, J. H., & Cox, T. (1992). Arousal and individual differences in sport. *Personality and Individual Differences*, 12(12), 1075–1085.
- Lambie, G. W., & Sias, S. M. (2009). Ego development, ego defense functioning, and psychological well-being in adolescent gifted students. *Journal for the Education of the Gifted*, 33(3), 321–339. <https://doi.org/10.1177/016235320903300302>.
- Leyro, T. M., Zvolensky, M. J., & Bernstein, A. (2010). Distress tolerance and psychopathological symptoms and disorders: a review of the empirical literature among adults. *Psychological bulletin*, 136(4), 576.
- Makram, F., Kazemi, R., & Vataklui, S. (2020). Effectiveness of emotional-social skills training on emotional/social competence and psychological well-being of single-parent girls. *Ruyesh-e Ravanshenasi Scientific Journal*, 10(1), 145–154.
- Markstrom, C. A., Sabino, V. M., Turner, B. J., & Berman, R. C. (1997). The psychosocial inventory of ego strengths: Development and validation of a new Eriksonian measure. *Journal of youth and adolescence*, 26, 705-732.
- Markstrom, C. A., Sabino, V. M., Turner, B. J., & Berman, R. C. (1997). The psychosocial inventory of ego strengths: Development and validation of a new Eriksonian measure. *Journal of youth and adolescence*, 26, 705-732.
- Mohsenpour, S., Alaei Khorayem, S., & Heidari Raziabad, N. (2023). The Role of Object Relations in Predicting Emotional Expression, Distress Tolerance and Marital Quality. *Journal of Family Relations Studies*, 3(9), 46-52.

- Morf, C. C., & Rhodewalt, F. (2001). Unraveling the paradoxes of narcissism: A dynamic self-regulatory processing model. *Psychological Inquiry*, 12(4), 177–196.
- Mousavi, S. A., Vaezi Mousavi, S. M. K., & Yaghoubi, H. (2018). Explaining dimensions of psychological well-being in athletes based on cognitive-emotional regulation styles. *Sport Management and Motor Behavior Research*, 14(27), 67–78.
- Patrick, C. J., Fowles, D. C., & Krueger, R. F. (2009). Triarchic conceptualization of psychopathy: Developmental origins of disinhibition, boldness, and meanness. *Development and Psychopathology*, 21(3), 913–938.
- Paulhus, D. L., & Williams, K. M. (2002). The dark triad of personality: Narcissism, Machiavellianism, and psychopathy. *Journal of research in personality*, 36(6), 556–563.
- Qamarani, A., Samadi, M., Taghizadeh, M., & Shamsi, A. H. (2015). Psychometric properties of the Dark Triad personality scale in university students. *Methods and Models in Psychology*, 6(4), 73–86.
- Shaffer, G. L. (2020). Self-awareness. In *Emotional Intelligence and Critical Thinking for Library Leaders* (pp. 7–18). Emerald Publishing Limited.
- Simons, J. S., & Gaher, R. M. (2005). The Distress Tolerance Scale: Development and validation of a self-report measure. *Motivation and Emotion*, 29(2), 83–102. <https://doi.org/10.1007/s11031-005-7955-3>.
- Simons, J. S., & Gaher, R. M. (2005). The Distress Tolerance Scale: Development and validation of a self-report measure. *Motivation and emotion*, 29, 83–102.
- Stafrace, S. P., & Evans, B. J. (2004). Self-esteem, hypnosis, and ego-enhancement. *Australian Journal of Clinical and Experimental Hypnosis*, 32(1), 1–35.
- Stewart, T., & Bernath, L. (2020). Narcissism and team performance: A meta-analysis of competitive behavior in sport. *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 42(6), 475–489.
- Takhiri, M. R., Fakhri, M. K., & Hasanzadeh, R. (2021). Structural relationships between ego strength and distress tolerance with the mediating role of perceived social support in female nursing and midwifery students at the University of Tehran. *Nursing Education*, 10(1), 79–90.